

III./1. feladat - Három szín a diákszínjátások előadásaiból / 2. - 5. - 12. szín

A) A Madách-szöveghez való viszony (kihúzások, kihagyások, illetve azok indokoltsága, önkényessége)

A szövegkihagyások érthetőek, hiszen ha mindent elmondtak volna, akkor egy hihetetlenül hosszú, már-már unalmas előadás lett volna belőle. Így viszont a bent maradt szövegekkel is tökéletesen követni lehetett a történéseket.

Tartalmilag a színek alapgondolatára, tézisére fókuszáltak, kiemelve a mű lényegi gondolatait, valamint megsegítve a mű üzenetének megértését.

B) A színpadra állítás vélelmezhető koncepciója, a rendezői alapelv, az előadás fő hangsúlyai, centruma

A rendezői alapelv nagyon kreatív volt, mert abszolút érezhető, hogy a tánc, a mozgás van a középpontban, a díszletek minimálisak, jelképesek, sok esetben maguk a színjátások jelenítik meg a kellékeket, a díszletet. (pl.: a 2. színben a fákat, az almát emberek játszották). A 2. szín mozgalmassága által a bűnbeesés gondolatának megjelenését, a hezitálást, a jó és a rossz közötti vívódás áll a középpontban. Az 5. szín alapvetően a köz, az emberek irányíthatóságát, manipulálhatóságát, a tömeghatást mutatja be. A 12. szín centrumában egy közelmúltban átélt trauma áll, aminek a hatásait párhuzamba állították a Falanszter életézésével: a kiszolgáltatottsággal, a magánnyal, az elszigetelődéssel.

A koncepció alapvető gondolata mindhárom színnél maradt a dráma eredeti mozgatórugójánál: Lucifer meg akarja mutatni a világ romlottságát, Ádám azonban szüntelenül bizakodik.

Azáltal, hogy mindegyik szín megjelenítése másmilyen stílusú, azt a hatást keltette, mintha nem is ugyanazt a darabot néznénk, hanem több, rövid, eltérő előadást.

C) Szerepelőválasztás, az egyéni teljesítmények értékelése, a szövegmondás mélységei

A 2. színben nagyon látványos Lucifer önálló tánca a színpad közepén, illetve az is, amikor Évával ketten táncolnak. Ebben a színben kicsit kevesebb szövegmondás, inkább a táncokkal, a koreográfiával és a hangeffektekkal adták át a színek hangulatát, gondolatiságát. Itt kiemelnénk Lucifer karakterét, akinek tudatos és magabiztos színpadi jelenléte sokat hozzáadott a megjelenítéshez. Az 5. színben már több volt a szövegmondás. Jó megoldásnak és újításnak találtuk, hogy Lucifert női szereplő adta elő, ezzel sokkal színesebbé tette a darabot és más perspektívába helyezte azt. A színben minden egyes szereplő nagyon jól játszott, akár,

ha a főszereplőt nézzük vagy a népet megjelenítő szereplőket. A 12. színben sokoldalú alakításokat nyújtanak, egy-egyszereplő többféle szerepben is megmutatkozik, ezáltal nagyon változatos előadásokat láthatunk. A 12. színt színesíti az is, hogy egyes szereplők nyelvjárásban beszélnek. Mindegyik szereplő színvonalasan teljesít.

D) Színpadi tér kihasználása, mozgások, testbeszéd, a szereplők közti térviszonyok alakítása

A színpadi tér maximálisan ki van használva mind a három színben, elsősorban színpadi mozgás, tánc és koreográfia által. A legtöbb díszlet a 12. színben látható, az orvosi paravánok egyenlő távolságra való elhelyezésével a színpadi térben, megidézve ezáltal a Covid által előidézett tiszta, steril érzetet, ami a Falanszter színnek is sajátja.

A 2. színben Ádám és Éva gyakran látható a színpad jobb és bal oldalán, ezzel is megjelenítve a szembenállásukat, a jó-rossz választási lehetőségét. Lucifer megjelenésekor érezhető Éva ellágyulása, közös táncuknál erőteljes hatást ér el a tánckar a háttérben, miközben Ádám a színpad szélén, oldalt áll és kifelé néz. Érdekes momentum a 2. színben, amikor Lucifer kiveszi a hajgumit Éva hajából, ezzel szabaddá téve a lány haját. Éva és Lucifer táncánál a testbeszédüknek köszönhetően szavak nélkül is tökéletesen megértettük kettejük párbeszédét.

Az 5. színben nagyon sok a tömegmozgás, alapvetően együtt haladnak, közösen mozognak. Itt sokszor állnak nekünk háttal, ami adhat egy olyan érzést a nézőnek, hogy ő maga is a tömeg része. Ebben a színben sok párbeszéd zajlik a háttérben, ami által eltávolodunk a szereplőktől, néha nehezen is érthető a beszédük. Amikor az 5. színben a nép együtt mozgott és skandált, az hihetetlenül felpezsdítette a színpadot.

A 12.-ben változatos színpadképeket láthatunk, a sok mozgás által játszanak a térviszonyokkal. A Falanszter hangulatot itt is a csoportos, sorban való haladással érzékeltetnek, valamint gyakran van tömegjelenet, ami a zsúfoltság érzetét kelti. Ugyanakkor a tudósok beszélgetésekor nagy térközöket használnak, ezzel is felerősítve a háttérben folyamatosan megjelenő, a távolságtartásra felszólító üzeneteket.

E) Színházi többlet (díszlet, jelmez, zene- és hangbejátszás, képek bevetítése)

A rengeteg helyszínváltás miatt nem használtak állandó díszleteket, az adott szín hangulatát a háttér vetítésével, kellékekkel, jelmezekkel pótolták, valamint színesítették a zenével, énekekkel, fényekkel mind a három színben. A 2. színben három színt használtak fel a jelmezekenél: a feketét, a fehéret és a pirosat. Az 5. színben semleges színekkel dolgoztak,

kivétel Lucifer, aki fekete ruhában látható és ezáltal kitűnik a tömegből. A 12. színben láthatunk orvosi köntöst, valamint virológus öltözetet, ami által egyúttal elősegítik a koronavírus hangulatát, valamint az egyenruha érzetét is. A különböző ruhaszínek használatával itt is csoportosíthatóak a színészek.

A 2. színben nincs háttérvetítés, ezáltal, és a kevés szín használatával ez egy rendkívül letisztult előadás. Az 5. színben végig egy képet láthatunk a görög pantheonról, ami megidézi számunkra Görögországot és térben helyez el minket. A 12. színben változnak a háttérképek, de mindegyik a Covidra, illetve a távolság tartására vonatkozó felszólítás, utasítás.

A zenével nagyban segítette a darab befogadását, ezáltal több érzést, hangulatot tudtak átadni. A 2. színben a mozgás hatását kiemelve erőteljes, változó, lüktető zenét hallunk, emellett tudatosan használják a csendet is. Erős hatása van a tánckar hümmögésének is. Az 5. színben nincs sok zenei aláfestés, itt a tömeg adja a hanghatásokat, csupán a jelenet végén hallunk zenét. A 12. színben jelentőségteljes zenéket hallunk, amelyek szintén az együttes, közös haladást segítik elő, hiszen a szereplők ütemesen lépkednek a dallamokra (pl.: Vangelistól a Paradicsom meghódítása).

A legtöbb szín maradt az eredeti darab korában, kivéve a 12.-et, ami abszolút napjainkban játszódott, hiszen a vetítéseknél többször is vetítettek be coviddal kapcsolatos képeket, ezzel is párhuzamot vonva a darab üzenete és a jelen eseményei között.